

Rigsrettens Formand kan, naar han finder Saadant fornødent, træffe Foranstaltning til at forhindre, at Vidnerne holde Samtale angaaende deres Udsagn.

§ 55.

Efter at Tiltalte er forhørt af Rettens Formand om Navn, Alder, Stilling og andre personlige Forhold, som kunne være af Indflydelse under Sagen, opfordres han til at fremsætte de Indsigelser, som han maatte have mod den Form, hvorunder Sagen er anlagt eller fremmet. Angaaende sige Indsigelser tager Retten Beslutning, førend Sagen gaaer videre.

§ 56.

Anklageskriftet oplæses af Retskriveren, og det overlæses til Anklageren at give en kort Fremstilling af den paatalte Sags nærmere Omstændigheder.

§ 57.

Tiltalte afhøres af Formanden angaaende Sagen, hvornæst de øvrige Rigsretsdommere kunne rette Spørgsmaal til ham, og saavel Anklageren som Forsvareren kunne begjære, at Formanden vil forelægge ham visse Spørgsmaal. Er Tiltalen rettet mod flere Personer, bestemmer Formanden, i hvilken Orden de skulle afhøres, om nogen af dem skal aftræde, medens andre høres, og om de skulle stilles mod hinanden til Forhør.

Saa ofte Vidners Udsagn, oplæste Documenter eller andre Omstændigheder give Anledning dertil, bliver Tiltalte igjen senere at forhøre.

Tvang kan ikke anvendes mod Tiltalte for at bringe ham til at svare.

§ 58.

Giver Tiltalte i Rigsretten en fuldstændig Tilstaaelse af Anklagens Rigtighed, og der ikke er Grund til at drage Tilstaaelsens Rigtighed i Tvivl, bortfalder enhver videre Beviisførelse.

§ 59.

Har der været optaget foreløbigt Forhør over Tiltalte ved Underretten, bliver Udskriften af samme kun at oplæse i Rigsretten, forsaavidt Tiltalte vægrer sig ved at give Svar angaaende Gjenstande, hvorom han har afgivet

Fortklaring under det foreløbige Forhør, eller benægter, hvad han under dette har tilstaaet.

§ 60.

Forinden et Vidne afgiver Fortklaring, aflægger det følgende Eed: „Jeg lover og sværger at ville i nærværende Sag udsige den rene Sandhed og Intet fordølge, som kan tjene til Sagens Dplysning. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.“

§ 61.

Rigsrettens Formand bestemmer, i hvilken Orden Vidnerne skulle fremkaldes og forhøres. Afhøringen skeer af Formanden; dog kunne, efter at han har endt sin Afhøring, de øvrige Rigsretsdommere rette Spørgsmaal til Vidnet, hvilket Formanden efter Omstændighederne ogsaa kan tillade Anklageren, Tiltalte og hans Forsvarer, og disse kunne i hvert Fald begjære, at Formanden vil forelægge Vidnet visse Spørgsmaal.

Ligesledes afgjør Formanden, om Vidner skulle stilles imod hinanden til Forhør, og om et Vidne, efter at være forhørt, kan blive tilstede i Retsalen, foreløbigen skal aftræde eller kan forlade Retten.

Afhørte Vidner kunne senere igjen forhøres.

§ 62.

Vægrer et Vidne sig ved at svare, kan det dømmes i samme Straf, som i § 53 er bestemt. Dog hvis det selv eller nogen af Parterne fremsætter Indsigelse mod dets Forpligtelse at svare, skal denne først være afgjort ved Rettens Kjendelse.

§ 63.

Er Syns- eller Skjønsmænd indstævnedes for at afgive Fortklaring, forholdes med Hensyn til dem ganske efter Reglerne om Vidner.

§ 64.

Parterne fremlægge de Beviisførelsen vedkommende Gjenstande og lade af de af dem erhvervede Documenter oplæse ved Retskriveren hvad de finde fornødent. Vidnefortklaringer, som ere afgivne ved Underretten, oplæses ikke, med mindre Vidnets Indstævning for Rigsretten er undladt efter dennes Bestemmelse, ikke har kunnet iværksættes, eller Vidnet er udebleven, og der ikke af denne Grund er funden Anledning til at udsætte Sagen, indtil Vidnet personligen kan møde.